

ชื่อเรื่อง **รูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน**
Research Administration Model in Private Universities

ผู้วิจัย ดร. ศรุดา ชัยสุวรรณ

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ พ.ศ.2551

ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยเอกชนเป็นสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาชั้นสูงที่ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตผลงานทางงานวิชาการ เป็นองค์กรแห่งการผลิตและสร้างความรู้และวิชาชีพให้แก่มวลชน จึงได้รับความไว้วางใจจากสังคมให้ปฏิบัติภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริหาร วิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จากภารกิจดังกล่าว การวิจัย ถือได้ว่าเป็นหน้าที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่จะช่วยเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ เนื่องจากการสร้างความรู้ใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้และถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน

การวิจัยจึงเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย เป็นภารกิจที่สำคัญควบคู่กับการสอนเพราะการวิจัยเป็นการสร้างปัญญา (Gazzaniga, 1998 ; พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัฒน์, 2542-2543: 93) นอกจากอาจารย์จะทำหน้าที่ในการสอนนักศึกษาเป็นงานหลักแล้ว อาจารย์ในมหาวิทยาลัยจะต้องมีหน้าที่แสวงหาความรู้และองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ บทบาทของอาจารย์ด้านวิชาการจึงต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้พร้อมด้วยคุณวุฒิ เป็นผู้ใฝ่ความรู้ ใฝ่หาวิชาการเพิ่มเติม ติดตามผลงานและความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เป็นกิจวัตร เพราะหน้าที่ของอาจารย์จะเกี่ยวพันกับการส่งเสริมวิชาการต่างๆ (เรืองชัย จรุงศิริวัฒน์, 2547: 46) การสร้างความรู้ใหม่จึงจำเป็นต้องใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและต่อยอดความรู้และเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยในการนำความรู้ที่ได้ไปสอนและฝึกอบรมเป็นการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการหรือความเป็นเลิศทางวิชาการ มหาวิทยาลัยที่ไม่ศึกษาวิจัยและไม่มีเนื้อหาใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน จะมีเพียงรวบรวมความรู้จากผู้วิจัยหรือตำราหรือนำไปสอนเท่านั้น แสดงถึงความไม่สมบูรณ์ในการเป็นมหาวิทยาลัย ดังนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนจึงต้องจัดให้มีการวิจัยเพื่อให้เป็นไปตามภาระหน้าที่สำคัญของสถาบัน และเป็นไปตามความคาดหวังทางสังคม (บรรจง หมายมั่น, 2545, สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2547)

มหาวิทยาลัยเอกชนยังมีงานวิจัยค่อนข้างต่ำ ยังไม่มากเท่าที่ควร (ไพศาล หวังพานิช, 2541: 14) เนื่องจากมหาวิทยาลัยเอกชนมีเงินทุนหมุนเวียนค่าใช้จ่ายภายในมหาวิทยาลัยที่ได้มาจากค่าหน่วยกิตของนักศึกษาแทบทั้งสิ้น มหาวิทยาลัยจึงต้องระมัดระวังเรื่องเงินทองเป็นพิเศษ แต่ระบบการศึกษานั้นจะมุ่งหาแต่ผลกำไรแบบการค้าเหมือนธุรกิจประเภทอื่นไม่ได้ บางแห่งเจ้าของและอธิการบดีหรือคนๆ เดียวกันเป็นระบบครอบครัว ดังนั้นในบางครั้งจึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอึดอัดใจเมื่อยื่นเรื่องเสนอของบประมาณทำวิจัย (อุไรวรรณ ธนสถิตย์, 2540: 54) นอกจากนี้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยก็ยังขาดความรู้และทักษะในการทำวิจัย ไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัย ขาดผู้นำในการทำวิจัย ขาดแรงจูงใจที่เป็นเงิน และขาดแรงจูงใจด้านชื่อเสียง/เกียรติยศ ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำวิจัย (วัลย์ลักษณ์ อัคริรวงศ์, 2541: 30) ดังนั้น สิ่งแรกที่ต้องมีในมหาวิทยาลัยนั้นคือ สถาบันนั้นๆ จะต้องมียุทธศาสตร์หลักทางวิชาการ

(Academic Core) จะต้องมีระบบการบริหารที่มุ่งสร้างการวิจัยที่มีคุณภาพ ระบบการบริหารของมหาวิทยาลัยจะต้องเอื้ออำนวยและจูงใจให้นักวิชาการสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการกำหนดแผนกลยุทธ์ (Strategy Plan) ภาระหน้าที่ (Mission) ของการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยอย่างชัดเจน (เศกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ, 2545: 37)

การบริหารงานวิจัย มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบการบริหารมหาวิทยาลัยหลายส่วน เช่น นโยบาย กลยุทธ์ งบประมาณ ความพร้อมของบุคลากร วิทยุทัศน์ของมหาวิทยาลัย ความชัดเจนของการพิจารณาภาระงาน และลิขสิทธิ์ทางปัญญาที่จะช่วยส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจต่อการสร้างงานวิจัยคุณภาพ (มานิต บุญประเสริฐ และคณะ, 2546: 155) จึงต้องมีการสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพสูง และพยายามป้องกันไม่ให้เกิดผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพต่ำ กระตุ้นให้อาจารย์สร้างองค์ความรู้ใหม่แล้วนำไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในมหาวิทยาลัยเอกชนมีน้อยมาก (Kerr, 1982 ; Arends, 1994)

จากสภาพและความสำคัญของภารกิจด้านการวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชนยังปรากฏผลไม่เป็นที่น่าพอใจและเหมาะสม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ตลอดจนการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชนยังเป็นปัญหาที่น่าสนใจ เนื่องจากจะส่งผลต่อการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชน

ระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

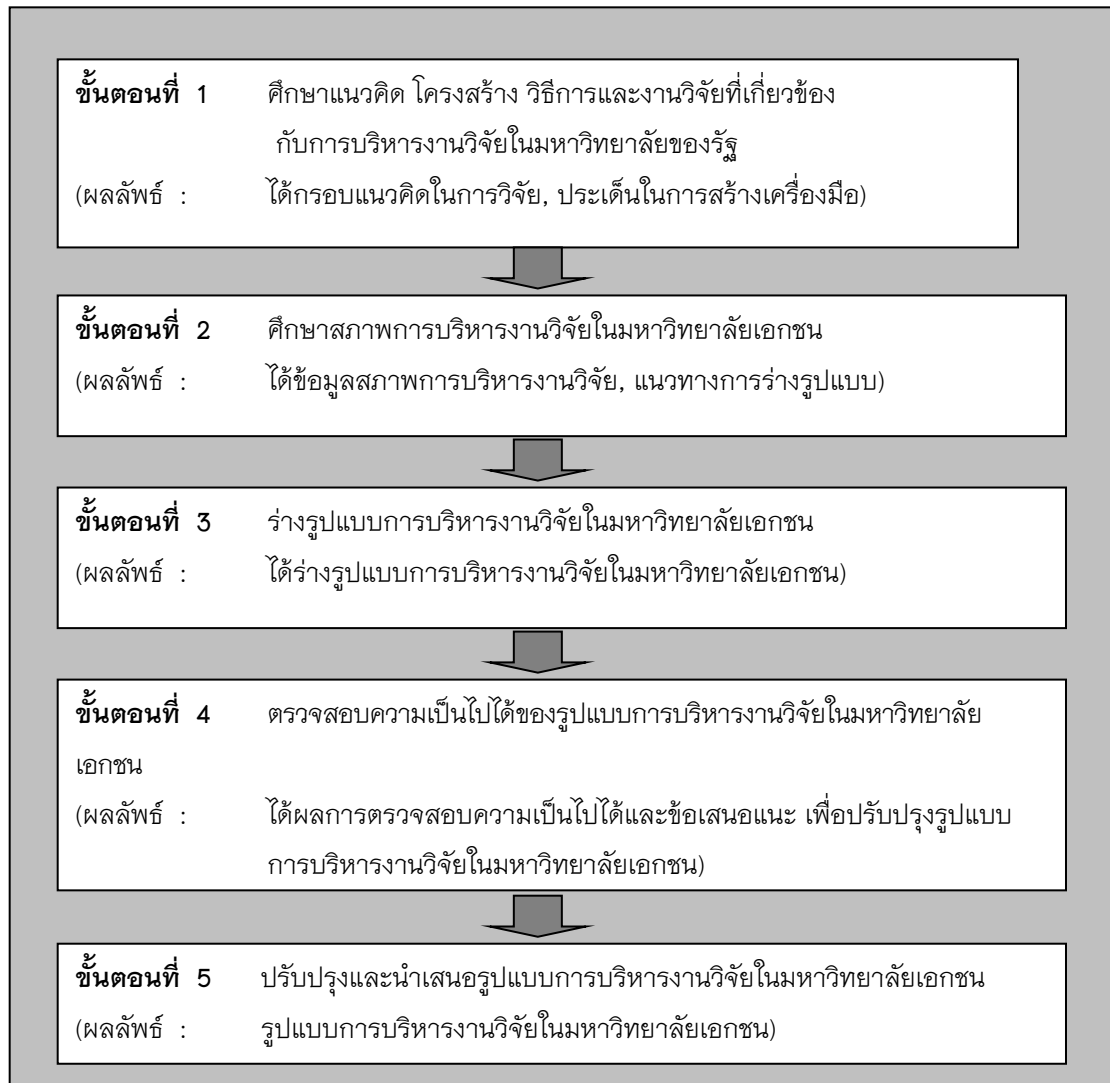
1. ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ จากมหาวิทยาลัยเอกชนที่ให้ข้อมูลได้ชัดเจน และสมบูรณ์ ตลอดจนอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไปเก็บ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อสภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม และ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำนวน 181 คน

2. ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาประเด็นการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย คณบดี หัวหน้าสาขาวิชา จำนวน 25 คน จากมหาวิทยาลัยเอกชนที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต ซึ่งมหาวิทยาลัยดังกล่าวได้กำหนดบุคคลที่จะให้ข้อมูลและส่งรายชื่อให้แก่ผู้วิจัยเพื่อดำเนินการนัดหมายวัน และเวลาสัมภาษณ์

3. ผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ ผู้บริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด โครงสร้าง วิธีการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ขั้นที่ 2 ศึกษาสภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยวิธีการดังนี้

1) การใช้แบบสอบถามคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ที่เปิดดำเนินการมาไม่ต่ำกว่า 10 ปี ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำจำนวน 181 คน จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

2) การสัมภาษณ์ (Interview) กับผู้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย คณบดี หัวหน้าสาขาวิชา จำนวน 25 คน

ขั้นที่ 3 ร่างรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยวิธีการจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group) กับผู้บริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน

เครื่องมือ แบบสอบถาม/ประเด็นการสัมภาษณ์

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยวิธีการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
2. การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน
3. การจัดกลุ่มสนทนาผู้บริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการจัดกลุ่มสนทนาในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive)

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

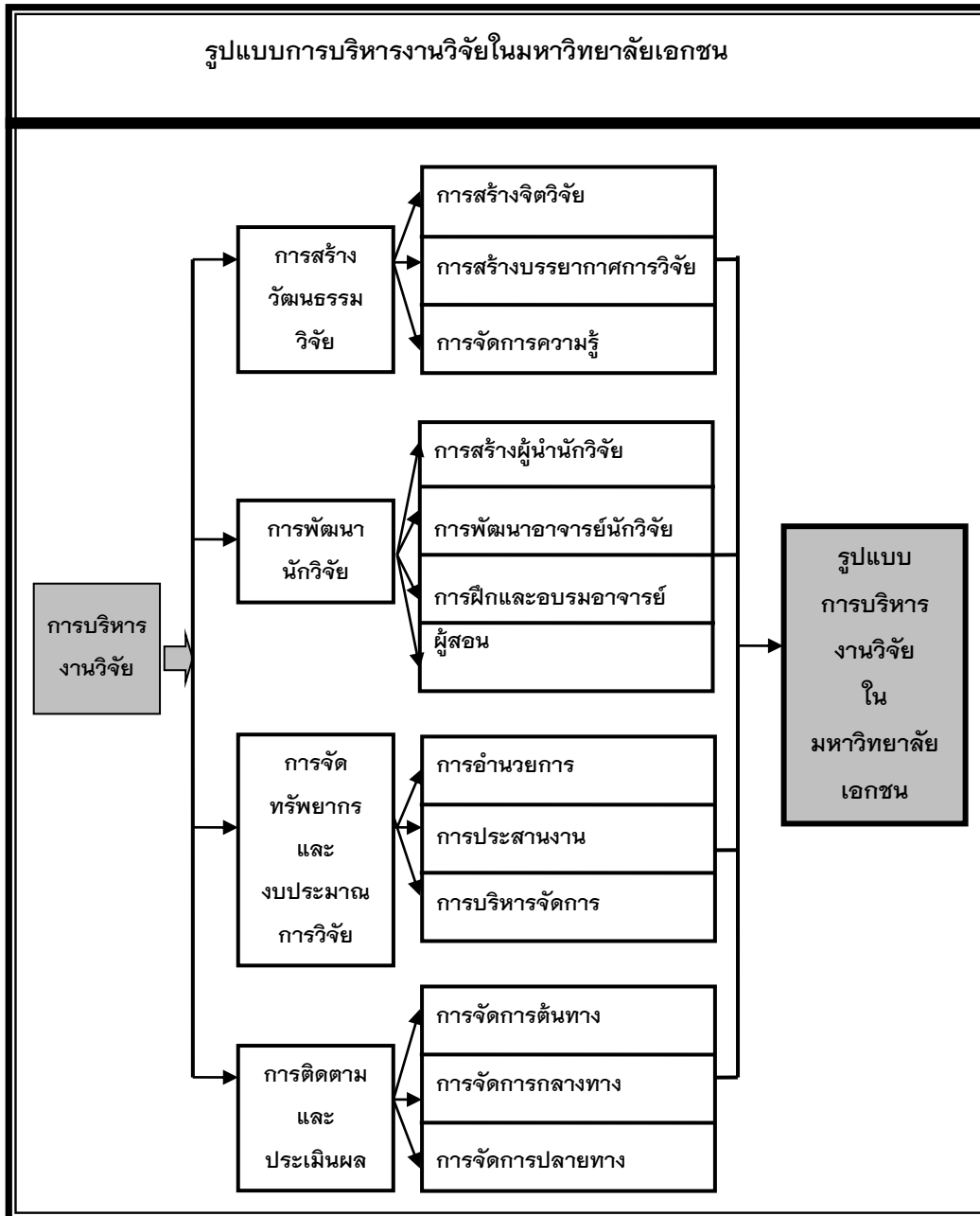
สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า สภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) ดังนี้ 1) การสร้างวัฒนธรรมวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) 2) การพัฒนานักวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) 3) ด้านการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) และ 4) ด้านการติดตามและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$)

ผลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนมีการกำหนดนโยบายชัดเจนในการดำเนินการและบริหารงานวิจัย แต่ไม่มีหรือไม่ได้กำหนดขึ้นเป็นมาตรการ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเอกชนยังเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอน (Teaching University) ยังไม่ได้

เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) อย่างสมบูรณ์ ระดับคณบดีมีบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย โดยการขอทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยหรือส่วนกลาง ตลอดจนการประกาศในที่ประชุมทุกครั้งเพื่อให้อาจารย์ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย ส่วนระดับหัวหน้าสาขาวิชา บทบาทและหน้าที่ในการจัดการระงานด้านการสอนให้เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์

ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน จากการจัดกลุ่มสนทนา พบว่า 1) การสร้างวัฒนธรรมวิจัย ประกอบด้วย การสร้างจิตวิจัย การสร้างบรรยากาศการวิจัย และการจัดการความรู้ 2) การพัฒนานักวิจัย ประกอบด้วย การสร้างผู้นำนักวิจัย การพัฒนาอาจารย์นักวิจัย การฝึกและอบรมอาจารย์ผู้สอน การผลิตบัณฑิตวิจัย 3) การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณการวิจัย ประกอบด้วย การอำนวยการ การประสานงาน การบริหารจัดการงบประมาณ 4) การติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย การจัดการต้นทาง การจัดการกลางทาง การจัดการปลายทาง

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยภาพรวม พบว่า สภาพการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.03$) ดังผลงานวิจัยของ วินัย คำสุวรรณ (2542) ที่พบว่า แนวโน้มบรรยากาศการวิจัยที่ดีในระดับคณะและมหาวิทยาลัยจะส่งผลทางอ้อมให้อาจารย์มุ่งวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และผลงานวิจัยของ บุปผา เบ็ดทิพย์ (2543) ที่วิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรช่วยงานวิจัยอยู่ในระดับมาก แสดงว่าการบริหารงานวิจัยใน

มหาวิทยาลัยควรมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน เนื่องจากการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะมีสภาพที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชนพบว่า มหาวิทยาลัยเอกชนมีการกำหนดนโยบายชัดเจนในการดำเนินการและบริหารงานวิจัย แต่ไม่มีหรือไม่ได้กำหนดขึ้นเป็นมาตรการ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเอกชนยังเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอน (Teaching University) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒนะ (2545) วิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีนโยบายและเป้าหมายที่จะพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย แต่ยังพบว่ายังขาดการบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ยังมีลักษณะรับองค์ความรู้จากต่างประเทศมากกว่าสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักวิจัยที่มีคุณภาพยังมีน้อย การทำวิจัยยังมีลักษณะเป็นงานวิจัยเดี่ยวมากกว่างานวิจัยเป็นทีม ผลงานวิจัยส่วนใหญ่มีลักษณะแยกส่วน งานวิจัยในลักษณะสหสาขาวิชายังมีน้อย และผลงานวิจัยส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ 1) การสร้างวัฒนธรรมวิจัย ประกอบด้วย การสร้างจิตวิจัย การสร้างบรรยากาศการวิจัย และการจัดการความรู้ 2) การพัฒนานักวิจัย ประกอบด้วย การสร้างผู้นำนักวิจัย การพัฒนาอาจารย์นักวิจัย การฝึกและอบรมอาจารย์ผู้สอน การผลิตบัณฑิตวิจัย 3) การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณการวิจัย ประกอบด้วย การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การบริหารจัดการงบประมาณ 4) การติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย การจัดการต้นทาง การจัดการกลางทาง การจัดการปลายทาง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิโรจน์ ผลพันธิน (2548) ที่พบว่าควรให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีส่วนร่วมในงานวิจัยระดับชาติมากขึ้น ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบายให้สถาบันมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร ด้านการจัดรูปองค์กร ควรผสมผสานระหว่างรูปแบบเครือข่ายกับรูปแบบ ยืดหยุ่น/นวัตกรรม มีสายบังคับบัญชาที่สั้น เน้นความคล่องตัว และปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ บริหารงานวิจัยโดยใช้นโยบายยืดหยุ่น การวิจัยเชิงรุกและสนับสนุนการวิจัยตามโครงการพิเศษต่างๆ ด้านทรัพยากรบุคคล ควรสร้างและพัฒนา ทั้งนักวิจัยที่มีตำแหน่งอาจารย์และตำแหน่งนักวิจัย และนักวิจัยในบัณฑิตศึกษา ด้านงบประมาณ ควรใช้ระบบคุณธรรม เชื้ออำนาจความสะดวกต่อการทำวิจัย โดยเน้นผลลัพธ์ที่ได้จากผลงานวิจัยเป็นหลัก

ข้อเสนอแนะ

1. มหาวิทยาลัยเอกชนได้มีการกำหนดนโยบายในการสร้างผลงานวิจัยเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย แต่ควรมีการนำนโยบายมาปฏิบัติและเชื้อให้อาจารย์พัฒนาผลงานวิจัย
2. มหาวิทยาลัยเอกชนควรได้มีการสร้างเครือข่ายร่วมกันในการเชื่อมโยงแหล่งสนับสนุนทุนการวิจัยทั้งภายในและภายนอก
3. มหาวิทยาลัยเอกชนควรได้มีการแต่งตั้งรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยเพื่อการดำเนินงานการบริหารงานวิจัยโดยเฉพาะ ไม่ควรเป็นตำแหน่งที่ซ้ำซ้อนกันกับรองอธิการบดีฝ่ายอื่นๆ
4. มหาวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นองค์กรทางการศึกษาที่จะต้องปฏิบัติภารกิจที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการศึกษาค้นคว้า การวิจัย โดยการจัดตั้งโครงการพี่เลี้ยง (Mentor's Project) โดย

การจัดหา พี่เลี้ยงที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการวิจัยเพื่อเป็นที่ปรึกษาและให้ความรู้แก่อาจารย์ที่ยังขาดความรู้ด้านการวิจัย

5. คณะวิชาควรได้มีการแต่งตั้งรองคณบดีฝ่ายวิจัย หรือ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัยในการบริหารงานวิจัยภายในคณะวิชา

6. มหาวิทยาลัยควรได้มีการจูงใจด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้อาจารย์เห็นความสำคัญของการผลิตผลงานวิจัย

7. ควรมีการตั้งเป้าหมายและวางแผนในการผลิตผลงานวิจัยในระดับคณะวิชา ตลอดจนระดับมหาวิทยาลัย สร้างความเข้าใจและสร้างความตระหนักแก่ผู้บริหารและอาจารย์ว่าการวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน